

"**Sư tử trùng**" thực "**Sư tử nhục**" - lời cảnh tỉnh cho tăng, ni trẻ

ISSN: 2734-9195 15:05 15/06/2025

Những hành vi của “Sư tử trùng” không chỉ làm suy yếu nội bộ Phật pháp mà còn gây ra những hệ lụy nghiêm trọng cho xã hội. Chúng làm xói mòn lòng tin của quần chúng vào Tăng bảo, khiến nhiều người mất đi điểm tựa tinh thần.

Tác giả: **Thích Chúc Xuân**

“Như sư tử bị loài trùng sinh trong thân nó ăn dần, ăn mòn, ăn nhục...”

Cũng vậy, người phá giới phá pháp, hủy hoại chính pháp Tăng không phải ai khác, mà từ trong hàng Tăng...”

Mùa An cư kiết hạ Phật lịch 2569 - Dương lịch 2025 lại trở về, là cơ hội quý báu để hàng hậu học chúng ta ôn lại lời Phật dạy, suy ngẫm thâm ý của chư Tổ, và tự quán chiếu bản thân trên con đường tu tập giải thoát. Trong bối cảnh hiện nay, khi xã hội ngày càng phát triển, những cám dỗ, thử thách cũng càng trở nên tinh vi, phức tạp, việc giữ gìn giới hạnh và sống đúng với tinh thần của một vị “*Sứ giả Như Lai*” trở nên cấp thiết hơn bao giờ hết.

Thiết nghĩ, bài học về “*Sư tử trùng thực Sư tử nhục*” “獅子蟲食獅子肉” – chỉ có vi trùng của sư tử mới ăn thịt được sư tử. Cũng vậy, đạo Phật bị tàn hoại, bị tha hoá, có thể đi đến diệt vong cũng bởi những người tu Phật. Đây là một lời cảnh tỉnh sâu sắc, thâm thúy dành cho tất cả tăng ni trẻ chúng ta.

1. Sư tử trùng thực sư tử nhục: Ý nghĩa và tầm quan trọng

Khái niệm “Sư tử trùng”

Trong kinh điển, hình ảnh “*Sư tử trùng*” “獅子蟲” thường được dùng để ví cho những mối hiểm nguy xuất phát từ nội bộ, từ chính những người trong Tăng đoàn.

Đức Phật dạy: *“Này thiện nam tử! Như sư tử bị loài trùng sinh trong thân nó ăn dần, ăn mòn, ăn mục... cũng vậy, này thiện nam tử! Ta nói giáo pháp của Ta không bị ngoại đạo phá hoại, mà sẽ bị chính ‘sư tử trùng’ từ trong phá hoại.”*(1)

Điều này nhấn mạnh rằng, kẻ thù lớn nhất, đáng sợ nhất của đạo pháp không phải là những thế lực bên ngoài, mà chính là những cá nhân, những hành vi sai trái từ bên trong hàng ngũ tăng ni.

“Sư tử trùng” có thể là sự lơ là giới luật, xem nhẹ oai nghi, sự buông thả theo dục vọng, sự tranh chấp danh lợi, hoặc sự lầm lẫn giữa chính pháp và tà pháp. Những hành vi này, dù thoát đầu chỉ là những hành vi nhỏ nhặt, nhưng nếu không bị búng rể và tiêu diệt tận gốc, chúng sẽ từng bước gặm nhấm, ăn mòn, thậm chí làm mục ruỗng căn bản của đạo pháp, làm suy yếu lòng tin của chúng sinh, và cuối cùng, khiến cho Phật pháp bị mai một.

Chư Tổ cũng đã nhiều lần răn dạy về điều này. Ngài Huệ Năng trong Lục Tổ Đàn Kinh đã dạy: *“Phật pháp ở đời, không rời thế gian giác”* (2). Tức là Phật pháp phải được thể hiện qua đời sống thực tiễn của Tăng Ni, qua giới đức, qua sự tu tập và hoằng hóa lợi sinh. Nếu tăng, ni không giữ được giới hạnh, không sống đúng chính pháp, thì đó chính là những con *“Sư tử trùng”* đang gặm nhấm chính ngôi nhà Phật pháp mà chúng ta đang nương tựa.

Khái niệm “Sư tử nhục”

Song hành với hình ảnh *“Sư tử trùng”* là *“Sư tử nhục”* “獅子肉” Thịt Sư Tử. Thịt sư tử không phải là thức ăn cho mọi loài, mà chỉ có thể bị chính những con sư tử trùng gặm nhấm. Ý nghĩa sâu xa ở đây là gì?

Thịt sư tử, tức là Giáo pháp chân chính, là bảo vật vô giá mà đức Phật đã khó nhọc trải qua vô lượng kiếp tu hành mới thành tựu được, rồi truyền lại cho chúng ta. Giáo pháp có sức mạnh hàng phục mọi phiền não, đưa chúng sinh thoát khỏi khổ đau, sinh tử luân hồi. Nó uy nghiêm, oai hùng như một con sư tử chúa.

Tuy nhiên, sự quý giá ấy lại chỉ có thể bị hoại diệt bởi chính những người mang danh là *“con”* của sư tử, tức là tăng, ni là *“Thích tử”*. Khi tăng, ni không giữ gìn giới luật, không tu tập đúng chính pháp, không thực hành lời Phật dạy, thì chính họ đang tự tay hủy hoại cái bản chất cao quý của Phật pháp. Họ đang biến *“Thịt Sư tử”* thành miếng mồi ngon cho những con *“Sư tử trùng”* nội tại gặm nhấm, và rồi Phật pháp sẽ suy tàn. Như vậy *“Sư tử nhục”* là biểu tượng cho sự quý giá, uy nghiêm của Giáo pháp bị chính đệ tử của Đức Phật phá.

2. Mùa An cư: Cơ hội tự quán chiếu Thân - Tâm - Hạnh

Mỗi mùa An cư là thời khắc lắng đọng thiêng liêng, không chỉ để tăng, ni thúc liễm thân tâm, trau dồi Giới - Định - Tuệ, mà còn là dịp để từng vị hành giả quay về quán chiếu tâm của chính mình. Trong ba tháng an cư, ai giữ gìn phạm hạnh, ai tinh tấn tu tập, người ấy được chư thiên hoan hỷ, cảm ứng 3 cõi, còn ngược lại, nếu sống buông lung, phá giới, phạm hạnh, thì chẳng khác nào loài sư tử trùng đang gặm nhấm nội thể của chính mình *“Thực Sư tử nhục” “ăn nhục thân sư tử”*.

Giữa thời đại mà Pháp nhược ma cường như hiện nay nó luôn chực chờ để nhiều hại đệ tử Phật và nguy hại hơn nữa là tạo ra dịch bệnh hoành hành, âm thầm nhưng rất khốc liệt, khó mà dứt trừ, nhanh chóng đưa ta vào chỗ suy kiệt và diệt vong hàng loạt mà không dễ dàng phòng chống *“đó là giống vi trùng núp trong vật áo casa”* âm thầm đục khoét giới luật; Bởi giá trị vật chất, danh lợi ngự trị chi phối đời sống tu sĩ, còn chí nguyện xuất trần, giáo lý Phật đà bị xa rời quên lãng, *“mượn y áo hình tướng của Như Lai mà làm tư lợi cho bản thân...? Đúng là “SƯ TỬ TRÙNG THỰC SƯ TỬ SỬ NHỤC”*.

Vì thế, *“Sư tử trùng thực Sư tử nhục”* không chỉ là hình ảnh biểu trưng, mà còn là tiếng chuông thức tỉnh cho mỗi vị tăng ni trẻ, trong bối cảnh Phật giáo hiện đại đang đối diện với vô vàn thử thách đến từ chính nội tại Tăng đoàn.

Hình ảnh minh họa (sưu tầm).

3. Nguyên nhân sinh khởi của “*Sư tử trùng*”

Trong Kinh Tăng Chi Bộ, Đức Thế Tôn dạy rằng không có một thế lực ngoại đạo nào có thể tiêu diệt Chính pháp Phật-đà, mà chỉ có chính người trong hàng Tăng phá giới, tà kiến, vì danh lợi, vì ngã mạn, vì kiêu mạn, mới khiến Phật pháp suy vong (3).

“*Sư tử trùng*” là loại trùng chỉ sinh ra trong thân con sư tử, ăn dần máu thịt con sư tử từ bên trong. Đức Phật dùng hình ảnh ấy để chỉ những vị xuất gia nhưng không giữ giới luật, không hộ trì chính pháp, mà lại sống phóng túng, lạm dụng niềm tin của tín thí, biến đạo thành nghiệp, biến chốn thiền môn thành nơi mưu sinh, bon chen danh lợi.

Nguyên nhân gốc rễ của “*Sư tử trùng*” là do:

Tham cầu vật chất và sự thiếu tỉnh giác: Trong thời đại “*thế gian giác*” ngày càng chi phối bởi vật chất và danh lợi, Tăng Ni trẻ, nếu không đủ định lực và trí tuệ, dễ bị cuốn vào những cám dỗ bên ngoài. Sự thiếu tỉnh giác trước những giá trị ảo, sự phô trương trên mạng xã hội hay mong muốn có được sự công nhận nhanh chóng có thể làm lu mờ lý tưởng xuất gia ban đầu.

Thiếu sự hướng dẫn chặt chẽ và giáo dục giới luật chuyên sâu: Một phần nguyên nhân khác có thể đến từ việc thiếu đi sự hướng dẫn nghiêm túc từ các bậc Thầy Tổ, cũng như chương trình giáo dục giới luật chưa đủ chuyên sâu và thực tiễn để trang bị cho tăng ni trẻ những “*bộ giáp*” vững chắc trước thử thách. Đôi khi, sự dễ dãi trong tu tập ban đầu, không được rèn dũa giới hạnh từ nền tảng, sẽ tạo nên những lỗ hổng cho “*Sư tử trùng*” phát triển.

Sự thiếu nhận thức về hậu quả lâu dài: Nhiều khi, những hành vi sai trái ban đầu có vẻ nhỏ nhặt, nhưng do thiếu nhận thức sâu sắc về hệ quả lâu dài của nó đối với bản thân, Tăng đoàn và Phật pháp nói chung, đã khiến “*Sư tử trùng*” có cơ hội ăn mòn từ bên trong.

“*Giới luật còn thì Phật pháp còn, giới luật mất thì Phật pháp mất*”. Tôn giả Upāli đã từng nhắc lại lời Phật như một tuyên ngôn bất biến. (4)

Một vị Tăng phá giới, dù không ai thấy, Long thần Hộ pháp vẫn biết. Một tâm niệm bất thiện, dù chưa thành hành vi, vẫn gieo chủng tử sa đọa. Hàng tăng ni trẻ hôm nay, nếu không siêng học Luật, chẳng trọng Giới, thì có thể vô tình trở thành “*trùng trong thân sư tử*”, gặm nhấm sự thanh tịnh của Tăng đoàn, khiến chính pháp bị thế gian xa lánh.

4. Hậu quả của “*Sư tử trùng*” đối với Tăng đoàn và phạt pháp

Trong Kinh Pháp Cú, đức Phật dạy:

"Tự mình làm điều ác,

Tự mình làm nhiễm ô,

Tự mình không làm ác,

Tự mình làm thanh tịnh.

Tịnh – không tịnh tự mình,

Không ai thanh tịnh ai.” (Dhammapada, kệ 165) (5)

Chẳng ai khác có thể làm “*Sư tử nhục*” tức thân xác của sư tử bị rỉ mục không ngoài chính “*Sư tử trùng*”. Tăng, ni phá giới, tà kiến, tham cầu danh lợi là đang tự “*nhục hóa*” chính phẩm vị Sa-môn mà mình đang mang. Điều đau lòng là có những vị trẻ tuổi, học rộng, thông minh, nhưng vì thiếu tu, thiếu quán chiếu, thiếu hành trì Giới Luật mà dẫn thân vào vòng danh lợi, đấu đá, hơn thua, làm tổn thương phạt pháp, khiến người đời mất niềm tin vào Tăng bảo.

Thực tế, trong những năm gần đây, không ít vụ việc tiêu cực liên quan đến một số tăng ni trẻ gây xôn xao trong cộng đồng mạng và truyền thông xã hội. Từ việc tranh chấp cơ sở tự viện, phát ngôn thiếu chuẩn mực trên các nền tảng mạng xã hội, cho đến những trường hợp sống trái giới hạnh, đều để lại hậu quả nghiêm trọng, làm ảnh hưởng đến thanh danh Tăng bảo, khiến tín đồ dao động, người đời mất tín tâm. Đây chính là biểu hiện rõ nét của “*Sư tử trùng*” trong nội bộ Tăng đoàn hiện đại.

Đức Phật dạy rằng: “*Tỳ kheo có giới, có học, có định, có tuệ, mà lại vì danh lợi mà hủy hoại chính pháp thì là kẻ giết Phật lần thứ hai.*” (6)

Lời ấy đau xót nhưng chân thật. Không phải đao kiếm nào giết chết phạt pháp, mà chính là sự lạm dụng hình tướng, mặc áo Như Lai mà hành vi trái đạo, khiến chúng sinh hoang mang, tín tâm thối thất.

Hình ảnh minh họa (sưu tầm).

5. Tấm gương Chư Tổ: Sống đạo là giữ đạo

Lịch sử Phật giáo chứng minh rằng, qua bao nhiêu thăng trầm, Phật pháp tồn tại được là nhờ vào những bậc Tăng già chân tu, nguyện sống trọn vẹn với Chính pháp, giới luật và đạo hạnh.

Tổ Huệ Khả chặt tay cầu pháp, Tổ Đạo An suốt đời ôm luật, Tổ Hư Vân chịu tra tấn, bị vu khống nhưng vẫn giữ vững lòng tin với Tam bảo. Gần đây là Đại lão Hòa thượng Thích Trí Quang, Trưởng lão Hòa thượng Thích Tuệ Sĩ, suốt đời vì đạo pháp, dân tộc mà không cầu danh vị, sống giản dị như một Tăng sĩ thuần túy, nhưng ảnh hưởng thì trường tồn.

Lịch sử Phật giáo Việt Nam cũng không khỏi đau lòng khi chứng kiến những thời kỳ Phật pháp gặp khó khăn không phải vì sự đàn áp từ bên ngoài, mà chính bởi những “*Sư tử trùng*” nội tại. Thời kỳ suy thoái của Phật giáo cuối triều Trần, hay những biến động trong thời kỳ cận đại, một phần không nhỏ là do sự buông lơi giới luật, tranh chấp nội bộ, hoặc sự dấn thân quá sâu vào danh lợi thế gian của một bộ phận tăng ni. Những bài học lịch sử ấy là lời nhắc nhở sâu sắc, rằng ‘*thân sư tử*’ dù hùng mạnh đến đâu cũng có thể bị gặm nhấm từ bên trong nếu không được giữ gìn thanh tịnh.

Nếu hàng tăng ni trẻ không có chí nguyện “*đốt cháy chính mình để giữ lửa Phật pháp*”, thì thử hỏi ai sẽ nối tiếp mạch mạch sống của đạo?

Nếu tăng ni không giữ được giới hạnh, không sống đúng chính pháp, thì đó chính là những con “*Sư tử trùng*” đang gặm nhấm, đang xé nát chính ngôi nhà phật pháp mà chúng ta đang nương tựa

6. Giải pháp tăng, ni trẻ cần thực hành

Hỡi những người con xuất gia của đức Phật, những người đang mang trên mình trọng trách kế thừa và hoằng dương Chính pháp! Mùa An cư kiết hạ này, hãy cùng nhau quán chiếu sâu sắc hơn về bài học “*Sư tử trùng thực Sư tử nhục*”.

6.1 Tự quán chiếu giới hạnh và hành vi: Hãy luôn tự hỏi mình: “*Mình có đang là một con ‘sư tử trùng’ tiềm ẩn không?*” Tức là, mỗi hành động, lời nói, suy nghĩ của chúng ta có đang làm tổn hại đến giới đức, đến thanh danh của Tăng đoàn đến Giáo hội hay không? Có bao giờ chúng ta lơ là oai nghi, bị chi phối bởi những cám dỗ vật chất, hay chạy theo danh vọng hão huyền?

Hãy tự kiểm điểm bản thân mỗi ngày, ghi chép lại những lời nói, hành động, ý nghĩ chưa đúng với giới luật. Định kỳ, có thể tìm đến các bậc Thầy Tổ, những vị trưởng thượng đáng kính để học hỏi và nhận lời khuyên chân thành, kịp thời điều chỉnh.

Thường xuyên tham dự các kỳ bố tát, tụng giới, không chỉ để tụng đọc mà còn để lắng nghe, quán chiếu và đối chiếu với hành vi của chính mình.

6.2 Đoan nghiêm oai nghi và giữ chính niệm: Giữ gìn oai nghi tế hạnh là cách tăng ni thể hiện sự tôn kính đối với Thầy Tổ, với Tam Bảo và là tấm gương cho phật tử noi theo. Từ dáng đi, đứng, nằm, ngồi, cho đến ăn, nói, làm việc, đều phải thể hiện trong Chính niệm và Giới luật.

Thực hành chính niệm trong từng cử chỉ: bước đi thông dong, khoan thai; đứng ngồi đoan chính; lời nói từ tốn, ôn hòa, tránh xa thị phi. Đặc biệt, khi sử dụng mạng xã hội, hãy luôn giữ “*bốn oai nghi*”: ý thức rõ mục đích sử dụng, không đăng tải hay bình luận những nội dung không phù hợp với phẩm hạnh xuất gia, tránh phô trương và giữ gìn sự thanh tịnh.

6.3 Học tập kinh điển và giới luật sâu rộng: Tri thức phật pháp là nền tảng vững chắc để chúng ta phân biệt chính tà, giữ vững lập trường tu tập. Hãy siêng năng học hỏi kinh điển, y cứ vào lời Phật dạy và lời chư Tổ để tránh những sai lầm.

Nghiên cứu các bộ kinh, luật cơ bản như Kinh Tăng Chi Bộ, Kinh Pháp Cú, Luật Tứ Phần, đặc biệt là các phẩm liên quan đến giới luật và oai nghi của tăng ni. Tham gia các lớp học phật pháp chuyên sâu, không ngừng trau dồi tri thức để

có thể phân biệt chính tà, tránh xa tà kiến.

6.4 Thực hành thiền định và trí tuệ: Giới - Định - Tuệ là ba môn học căn bản của người xuất gia. Giới là nền tảng, Định là sức mạnh, Tuệ là ánh sáng. Chỉ khi có đầy đủ Giới - Định - Tuệ, tăng ni mới có thể vững vàng trước mọi thử thách, cám dỗ, không bị những con “*Sư tử trùng*” làm cho suy yếu.

Duy trì thời khóa tụng kinh, thiền định mỗi ngày, dù chỉ 30 phút, để lắng đọng tâm tư, quan sát nội tâm, nhận diện phiền não và chuyển hóa chúng. Thiền quán về vô thường, khổ, vô ngã để tăng trưởng trí tuệ, thấy rõ bản chất của vạn pháp và không bị những cám dỗ làm lay động.

6.5 Gìn giữ tinh thần Lạc hòa: Trong Tăng đoàn, tinh thần lạc hòa (thân hòa đồng trú, khẩu hòa vô tránh, ý hòa đồng duyệt, giới hòa đồng tu, kiến hòa đồng giải, lợi hòa đồng quân) là vô cùng quan trọng. Sự chia rẽ, bất hòa trong nội bộ chính là mảnh đất màu mỡ cho “*Sư tử trùng*” sinh sôi nảy nở.

Ngoài ra, mỗi tăng ni trẻ cần lập cho mình một thời khóa tu tập rõ ràng, như mỗi nửa tháng tụng một phẩm Luật Sa Di, Luật Tỳ kheo, hoặc ít nhất 5 giới trọng và 10 giới Sa Di. Tập giữ bốn oai nghi khi tiếp xúc mạng xã hội, tránh chia sẻ, bình luận những nội dung không phù hợp với phẩm hạnh xuất gia. Mỗi tối dành 30 phút thiền quán tự soi lỗi mình và phát nguyện sám hối. Chỉ khi giữ được những oai nghi giới hạnh cơ bản, tăng ni mới có thể phòng hộ thân tâm, không bị “*Sư tử trùng*” xâm nhập.

6.6 Thận trọng với mạng xã hội và truyền thông: Ngày nay, ngoài những vấn đề nội bộ, tăng ni còn đối diện với một thử thách khác: Ảnh hưởng của truyền thông và mạng xã hội.

Nhiều tăng ni trẻ sử dụng mạng xã hội để hoằng pháp, nhưng cũng có người rơi vào việc phô diễn cá nhân, tạo dựng hình ảnh sai lệch về người tu hành. Việc livestream, quảng bá bản thân quá mức có thể biến đạo thành phương tiện giải trí, đánh mất giá trị thanh tịnh và sự kính trọng của người đời.

Mặt khác, xã hội hóa Phật giáo cũng là vấn đề đáng lưu tâm. Có những cơ sở tự viện vận hành như doanh nghiệp, tập trung vào lợi ích vật chất nhiều hơn là hoằng dương Chính pháp. Nếu không tỉnh thức, Phật giáo có thể bị biến thành một mô hình kinh doanh, làm mai một đi bản chất giải thoát và an lạc.

Tăng ni trẻ cần hiểu rõ: Mạng xã hội và truyền thông là công cụ, nhưng nếu lạm dụng, nó cũng có thể trở thành một trong những nguyên nhân làm suy yếu đạo pháp.

6.7 Phát huy chí nguyện “đốt cháy mình giữ lửa Phật pháp”: Ngày nay, truyền thông, công nghệ và mạng xã hội mở ra nhiều cơ hội truyền bá Phật pháp, nhưng cũng là con dao hai lưỡi. Nếu tăng ni không đủ tỉnh giác, dễ bị cuốn vào cái gọi là “*Phật pháp thị trường*”: biểu diễn, trình diễn, phô diễn thay vì thực hành, chứng nghiệm, thực tu, thể nhập.

Vì vậy, tăng ni trẻ ngày nay cần:

Lấy giới luật là kim chỉ nam: Tuyệt đối không buông lơi giới luật, xem giới luật như hơi thở, như mạng sống của người xuất gia. Giới còn, đạo còn; giới mất, đạo suy.

Coi Thiên định là cội gốc của tỉnh thức: Thực hành thiên định mỗi ngày để lắng tâm, quán chiếu nội tại, tăng cường định lực và khả năng nhận diện “*Sư tử trùng*” trong chính mình.

Sự Tuệ giác là ánh sáng soi đường: Nỗ lực học tập kinh điển, tham vấn thiện tri thức để mở rộng trí tuệ, phân biệt chính tà, không bị cuốn vào những trào lưu sai lệch.

Hành oai nghi tế hạnh là nền tảng sống còn: Luôn giữ gìn oai nghi tế hạnh trong mọi hành vi, lời nói, suy nghĩ, đặc biệt trên không gian mạng xã hội, để xứng đáng là sứ giả của Như Lai.

Tinh thần Lục hòa là sức mạnh tập thể: Phát huy tinh thần lục hòa trong Tăng đoàn để tạo nên sự đoàn kết, hòa hợp, không cho “*Sư tử trùng*” có cơ hội chia rẽ và hoại pháp.

Đốt cháy mình để giữ lửa đạo pháp: Hãy lập chí nguyện kiên định “*đốt cháy chính mình để giữ lửa Phật pháp*”, không chạy theo danh vị hư ảo mà đánh mất lý tưởng giải thoát.

Cần học vững Phật pháp, chuyên trì Giới luật, hành trì oai nghi, giữ mình như giữ ngọc quý. Không nên để hình ảnh người xuất gia trở thành trò đàm tiếu. Hãy luôn nhớ lời cảnh tỉnh của Tổ Quy Sơn:

"Muốn làm Phật tử tương lai,

Trước phải làm Tăng sĩ hiện tại.

Tăng không giữ luật là Tăng ma.

Tăng giữ giới là Tăng bảo.” (7)

7. Vai trò Cư sĩ trong việc bảo vệ Phật pháp

Không chỉ hàng tăng ni, mà cư sĩ tại gia cũng giữ vai trò then chốt trong việc hộ trì Tam Bảo. Bằng việc nhắc nhở nhẹ nhàng, góp ý chân thành và luôn hộ trì, trợ duyên cho những vị xuất gia chân chính, cư sĩ góp phần gìn giữ sự thanh tịnh của tăng đoàn. Một cộng đồng Phật tử cư sĩ tỉnh thức và nghiêm túc cũng chính là lớp hàng rào bảo vệ giáo pháp, giúp ngăn ngừa sự sinh sôi của “*Sư tử trùng*” trong nội bộ.

Vì: “*Phật Pháp xương minh, do tăng ni hoằng hoá, Thiền môn hưng thịnh bởi Đàn việt hộ trì*”.

Ngoài ra người Phật tử còn phải:

Nhận diện chính tà: Cư sĩ cần phân biệt đâu là tu sĩ chân chính, đâu là những người mang hình tướng xuất gia nhưng hành vi đi ngược lại lời Phật dạy.

Hộ trì Tam Bảo: Hỗ trợ chư Tăng trong việc duy trì giới luật, tu tập nghiêm túc, nhưng đồng thời cũng cần tỉnh thức, tránh mù quáng tin vào những cá nhân không có phẩm hạnh.

Không tiếp tay cho sai lầm: Nếu thấy một tu sĩ có hành vi không đúng, thay vì chỉ trích hay phán xét, cư sĩ có thể góp ý chân thành, hoặc thông báo lên những bậc cao đức để giúp điều chỉnh, tránh làm tổn thương hình ảnh chung của Tăng đoàn.

Chính cư sĩ là bức tường thành hộ trì Phật pháp, nếu Phật tử chỉ vì kính nể hình tướng mà tiếp tay cho sai lầm, đó cũng là một dạng “*Sư tử trùng*” gián tiếp.

8. Vai trò Giáo hội Phật giáo trong việc ngăn chặn “*Sư tử trùng*”

Bên cạnh sự tự giác của mỗi cá nhân tăng ni và sự hộ trì của cư sĩ, vai trò của Giáo hội Phật giáo trong việc ngăn chặn “*Sư tử trùng*” là vô cùng cấp thiết. Giáo hội cần tăng cường công tác quản lý tăng ni, chấn chỉnh những sai phạm, ban hành và thực thi các quy định, chế tài rõ ràng đối với những trường hợp vi phạm giới luật và làm tổn hại đến thanh danh Tăng đoàn. Việc xây dựng một hệ thống giám sát hiệu quả, cùng với việc đề cao giáo dục giới luật và đạo đức cho tăng ni, sẽ là “*bức tường thành*” vững chắc bảo vệ chính pháp khỏi sự ăn mòn từ bên trong. Một Giáo hội mạnh là Giáo hội biết tự lọc sạch chính mình trước khi để ngoại duyên can thiệp

Những hành vi của “*Sư tử trùng*” không chỉ làm suy yếu nội bộ Phật pháp mà còn gây ra những hệ lụy nghiêm trọng cho xã hội. Chúng làm xói mòn lòng tin của quần chúng vào Tăng bảo, khiến nhiều người mất đi niềm tựa tinh thần. Khi hình ảnh người tu sĩ bị “*thị trường hóa*” hay vướng vào những thị phi, điều này không chỉ làm suy giảm sự kính trọng đối với Phật giáo mà còn ảnh hưởng tiêu cực đến giá trị đạo đức chung của xã hội, gieo rắc sự hoài nghi và bất tín. Tôn giáo vốn là trụ cột đạo đức, nhưng nếu trụ cột ấy bị rỉ mục từ bên trong, cả tòa nhà xã hội có thể lung lay.

9. Kết luận

Mỗi tăng ni là một tế bào của Tăng đoàn. Một tế bào lành lặn, cả thân thể mạnh khỏe. Đứng thành tế bào ung thư, cả thân thể sẽ bị đe dọa. Xin hãy là người xứng danh “*Thích tử*” kế thừa xứng đáng của Như Lai: “*Mặc áo Như Lai, Ngồi toà Như Lai*” (8), chứ đừng làm “*trùng trong thân sư tử*”.

An cư kiết hạ là mùa gieo hạt giống Phật trong tâm. Đừng bao giờ gieo mầm trùng độc. Hãy tự quán chiếu mỗi ngày: “*Mình có đang sống đúng với tâm nguyện xuất gia? Có xứng đáng với chiếc y vàng giải thoát này không?*”.

Tuy “*Nhân thân nan đắc, Phật pháp nan văn*” (9). Nhưng nay ta được thân người là cơ hội hiếm hoi ngàn kiếp mới được làm thân Tăng. Đừng để thân Tăng ấy trở thành “*Sư tử nhục*”, điều mà chư Phật và chư Tổ không muốn thấy nhất trong cuộc đời hoằng pháp độ sinh.

Chúng ta đang được sống trong thời kỳ Chính pháp đang được hoằng dương bằng nhiều phương tiện. Hãy trân quý từng giây phút được khoác lên mình tấm y vàng giải thoát, được là người con của đức Phật. Đừng để mình trở thành những con “*Sư tử trùng*” làm suy yếu ngôi nhà Phật pháp. Hãy cùng nhau gìn giữ “*Sư tử nhục*” chính là Giáo pháp quý báu của Như Lai, để Chính pháp được trường tồn, lợi lạc quần sinh.

Nguyện cầu chư Phật, chư Bồ tát gia hộ cho tất cả Tăng Ni trẻ chúng ta luôn tinh tấn trên con đường tu tập, giữ gìn giới luật, hoằng dương Chính pháp, để mãi xứng đáng là những sứ giả chân chính của Như Lai.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Tác giả: **Thích Chúc Xuân**

Chú thích:

1. Thích Trí Tịnh, dịch. Kinh Đại Bát Niết-bàn, phẩm Sư Tử Hống. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2010, tr. 210.
2. Thích Thanh Từ, dịch. Lục Tổ Đàn Kinh, phẩm Pháp Bảo Đàn. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2018, tr. 45.
3. Thích Minh Châu, dịch. Kinh Tăng Chi Bộ (Aṅguttara Nikāya), chương Bảy pháp, phẩm Không phóng dật – AN VII.58. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2009, tr. 855.
4. Thích Trí Tịnh, dịch. Luật Tứ Phần (四分律), quyển 40. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2008, tr. 950.
5. Thích Minh Châu, dịch. Kinh Pháp Cú (Dhammapada), kệ 165. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2009, tr. 131.
6. Thích Minh Châu, dịch. Kinh Hiền Nhân (Sappurisa Sutta), Aṅguttara Nikāya V.75, AN 5.75. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2009, tr. 701.
7. Thích Thanh Từ, dịch. Tổ Quy Sơn Cảnh Sách. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2015, tr. 38.
8. Thích Trí Tịnh, dịch. Kinh Diệu Pháp Liên Hoa (Pháp Hoa), phẩm Như Lai Thọ Lượng. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2010, tr. 326.
9. Thích Trí Tịnh, dịch. Kinh Diệu Pháp Liên Hoa, phẩm Tựa. Hà Nội: NXB Tôn Giáo, 2010, tr. 28.